

مطالعه کاربردی طیف‌سنجدی بازتابی پخشی در ارزیابی کمی وضعیت اریتمای پوست به دنبال فرآیند تابش لیزر موهای زائد

خلاصه

مقدمه: لیزر موهای زائد به عنوان یک روش درمانی مؤثر تنها با انتخاب بهینه پارامترهای داده شده به دستگاه (پهنهای زمانی پالس، دانسیته و ...) مناسب با رنگ و نوع پوست امکان پذیر است و از این طریق منجر به کاهش خطرات احتمالی از جمله بروز اریتما، سوختگی و ... می‌شود. طیف‌سنجدی نوری به سبب غیرت‌هاجمی بودن به عنوان یک روش مکمل، امکان بررسی کمی پوست و تأثیر تابش لیزر را فراهم می‌آورد. هدف از این مطالعه مقدماتی ارزیابی کمی وضعیت بروز اریتما در بیماران کاندید لیزر موهای زائد با پارامترهای تابشی بهینه در کلینیک می‌باشد.

روش بررسی: در این پژوهش، طیف بازتابی مرئی ناحیه صورت ۱۹ داوطلب زن با رنگ پوست ۳-۴ و محدوده سنی ۱۴-۴۹ سال قبل و بعداز تابش لیزر اخذ شده که به منظور موزدایی از لیزر الکساندرایت با پهنهای زمانی پالس بلند در محدوده ۴۰-۵۰ میلی ثانیه استفاده شده است. از هر داوطلب ۱۸ طیف، ۹ طیف به عنوان مرجع قبل از موزدایی و ۹ طیف پس از تابش جمع آوری و میانگین گیری شد. با استفاده از نرم‌افزار و بررسی زیرپیک‌ها میزان جذب نور توسط رنگدانه هموگلوبین برای هر بیمار محاسبه و گزارش شده است.

یافته‌ها و نتیجه‌گیری: این مطالعه به شیوه طیف‌سنجدی به عنوان ابزاری دقیق برای ارزیابی تأثیر بهینه بودن پارامترهای لیزر در به کاهش رساندن خطرات پوستی پرداخته است. به این منظور با بررسی طیف جذبی اخذ شده، میزان تغییرات رنگدانه هموگلوبین در محدوده طیفی ۵۰۰-۶۰۰ نانومتر مشاهده شد. همچنین بررسی زیرپیک‌های جذبی هموگلوبین در این محدوده بیان دقیق‌تری از حداقل تغییرات در این محدوده طیفی است که مقدار بالای ضریب همبستگی طیف تجربی و نمودار اخذ شده به این شیوه بیان کننده دقت خوب کار است.

واژه‌های کلیدی: لیزر موهای زائد، طیف‌سنجدی، اریتم، پهنهای زمانی پالس

- ۱. **مژده بابادی**
- ۱. **عزالدین مهاجرانی**
- ۱. **افشان شیر کوند**
- ۲. **لیلا عطایی فشمی**
- ۲. **نسرين زند**

۱. پژوهشکده لیزر و پلاسمای دانشگاه شهری
بهشتی، تهران، ایران

۲. گروه پژوهشی لیزر پژشکی، مرکز تحقیقات لیزر
در پژشکی جهاد دانشگاهی وحدت علوم پزشکی تهران،
تهران، ایران

۳. گروه پوست، کلینیک سلول درمانی پژوهشگاه
رویان، تهران، ایران

نویسنده مسئول: عزالدین مهاجرانی، تلفن: ۰۲۱۲۹۹۰۲۰۴۰
پست الکترونیک: e-mohajerani@sbu.ac.ir

مقدمه

جذب و پراکندگی چندگانه قرار می‌گیرد و بخشی از این نور نفوذ یافته به سطح پوست بازمی‌گردد که بازتاب پخشی نامیده می‌شود. این تکنیک قادر به ارائه اطلاعاتی از ویژگی مولولوژی و بیوشیمیایی بافت است [۸]. اساس طیفسنجی برهم‌کنش پرتوی نور با بافت بیولوژیک است. پدیده‌های غالب در برهمکنش نور- بافت عبارت‌انداز: بازتاب، شکست، پراکندگی و جذب. هریک از این پدیده‌ها اطلاعات بسیار مفید و مؤثری را در ارتباط با بافت بیولوژیک می‌دهند که پراکندگی به‌سبب وجود اجزای میکرومتری مانند کلازن‌ها، میکروارگان‌ها و لیپیدها می‌باشد [۹]. این نکته که کدام‌یک از پدیده‌ها بیشتر اتفاق می‌افتد، به جنس بافت تحت تابش و طول موج باریکه ورودی بستگی دارد. در این رابطه طول موج عامل بسیار مهمی است زیرا ضریب شکست و جذب و پراکندگی به طول موج وابسته است. لذا در درمان با پرتوی لیزر خواص جذب و پراکندگی بافت مورد نظر به‌منظور حداقل آسیب ضروری است [۱۰].

در بافت پوست جذب عمدتاً به‌وسیله مولکول‌های آب و ماکرومولکول‌هایی مانند پروتئین‌ها و کروموفورها صورت می‌گیرد که کروموفورها شامل: رنگدانه‌های هموگلوبین، ملانین، بتاکاروتن و بیلی‌روبین است. بیشترین تمرز مابر رنگدانه‌های ملانین، هموگلوبین و بیلی‌روبین به‌منظور تأثیر لیزر بر آن‌ها و جذب بالایی که در ناحیه مرئی دارند، معطوف شده است [۱۱]. رنگدانه ملانین تعیین‌کننده رنگ پوست، مو و چشم است و مطابق با مقیاس فیتزپاتریک، رنگ پوست شامل شش نوع است که رنگ پوست نوع ۳ و ۴ اکثریت جامعه ایران را در بردارد. قلةً جذبی ملانین در ناحیه طیفی ۳۳۵ نانومتر است که تمام ناحیه مرئی را دربرمی‌گیرد [۱۲]. مشخصه جذب خون در ناحیه مرئی طیف، عمدتاً متأثر از هموگلوبین است. آهن موجود در هموگلوبین مسئول رنگ قرمز خون است. علاوه‌بر این هموگلوبین نقش مهمی در نگه‌داشتن شکل سلول‌های قرمز خونی دارد. دو نوع هموگلوبین در خون وجود دارد: دی‌اکسی‌هموگلوبین و اکسی‌هموگلوبین. اکسی‌هموگلوبین در طول موج‌های ۵۴۲، ۴۲۰ و ۵۷۷ نانومتر و دی‌اکسی‌هموگلوبین در طول موج‌های ۴۳۰، ۵۵۵ و ۷۶۰ نانومتر جذب کننده نور مرئی هستند. به‌طور کلی، هموگلوبین هم مانند ملانین در طول موج‌های کوتاه‌تر جذب بیشتری دارد [۱۳ و ۱۴].

هدف از این مطالعه، بررسی رفتار طیفی رنگدانه هموگلوبین پوست افراد پس از تابش لیزر و ارزیابی کمی وضعیت بروز اریتما در بیماران کاندید لیزر موهای زائد با پارامترهای تابشی بهینه می‌باشد. برای این اساس تأثیر پارامترهای لیزر بهینه انتخاب شده در بروز میزانی از اریتما در محدوده مرئی طیف الکترومغناطیس با ثبت طیف جذبی بیماران و همچنین زیرپیک‌های مربوط به آن‌ها مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

روش بررسی

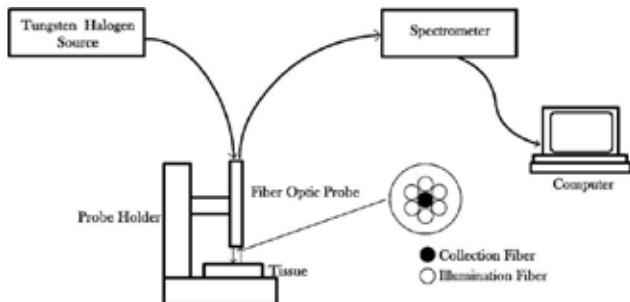
شیوه بررسی در این پژوهش بدین‌گونه بوده است که با نظر پزشک

پوست بزرگ‌ترین و خارجی‌ترین اندام بدن است [۱]. ارزیابی بصری در تشخیص بیماری‌های پوستی و پاسخ آن به درمان از دیرباز مورد توجه پزشکان بوده است که ارزیابی به این شیوه اطلاعات ناکافی از عارضه می‌دهد. استفاده از شیوه‌های درمانی نوین و هدفمندتر به عنوان روشی مکمل در کنار تشخیص و درمان پزشک می‌تواند بسیار مؤثر باشد. مطالعه پوست و بررسی بیماری‌های پوستی به صورت غیر تهاجمی، دقیق و با حداقل جراحت بزرگ‌ترین مسئله در علم پزشکی است. براین اساس، تکنیک‌های اپتیکی و طیفسنجی در سال‌های اخیر گسترش فراوانی یافته است. طیفسنجی بازتابی قادر به ارائه اطلاعاتی از ویژگی مولولوژی و بیوشیمیایی بافت با هزینه‌پایین و به صورت غیر مخرب است [۲].

استفاده از لیزر برای نخستین بار در سال ۱۹۹۶ به عنوان ابزاری برای موزدایی به کار برده شد. از آن‌جاکه افزایش موهای زائد، کیفیت زندگی افراد را به میزان زیادی تحت تأثیر قرار می‌دهد و رسیدگی به این موضوع اعتماد به نفس و حس رضایت را در بیمار افزایش می‌دهد، عدم توجه به اصول و پارامترهای تابشی لیزر مانند: دانسیتۀ انرژی، پهنه‌ای زمانی پالس و... و ویژگی اپتیکی بافت از طریق پزشک، منجر به عوارضی مانند سوختگی، سرخی، تغییر رنگدانه و اسکار پس از تابش لیزر می‌شود که عدم رضایت بیمار را به دنبال دارد [۴ و ۵]. بنابراین این پارامترها نقش مهمی را در نتیجه‌دهی درمان ایفا می‌کنند به این منظور پزشک عمدتاً با تغییر پهنه‌ای زمانی پالس و دانسیتۀ انرژی و ثابت در نظر گرفتن پارامترهای دیگر سعی در کاهش آسیب پوست و درمان بهتر بیمار دارد [۵]. اریتما سرخ پوست است که به عنوان یک عارضه جانبی، منجر به افزایش شارش خون یا هایپرمای مویرگ‌های خونی در لایه‌های زیرین پوست می‌شود. در نتیجه این اتفاق لکه‌های قرمزی در سطح پوست ظاهر می‌گردند. این عارضه به علل مختلف مانند: جراحت، گرما، حشرات، حساسیت به دارو و اپیلاسیون یا موزدایی به روش لیزری و هر آنچه که منجر به گشاد شدن مویرگ‌ها و درنهایت سرخی شود، ایجاد می‌گردد [۶].

از آن‌جاکه بررسی وضعیت پوست پس از موزدایی با لیزر در اکثر موارد مبتنی بر ارزیابی شهودی پزشک است و روش‌های استاندارد ارزیابی مانند بیوپسی و آزمایش‌های هیستوپاتولوژی زمان‌بر و تهاجمی هستند، نیاز به شیوه‌های مکمل با حداقل آسیب در ساختار بافت احساس می‌شود که در این مورد تکنیک طیفسنجی اپتیکی پیشنهاد می‌گردد [۷] که اساس آن بر تجزیه و تحلیل طیفی و بررسی میزان جذب و پراکندگی پوست است [۸].

تکنیک طیفسنجی براساس بازتاب پخشی به عنوان روشی ساده، سریع، غیر تهاجمی و دقیق در بررسی بافت‌های بیولوژیکی کاربرد فراوانی دارد. حدود ۹۴ درصد از نور تابیده به سطح بافت به درون آن نفوذ و تحت

شکل ۱: طرح‌واره‌ای از چیدمان طیف‌سنجی بازتابی پخشی

اندازه‌گیری‌ها از یک مرجع روشن (سرامیک سفید رنگ) به عنوان طیف استاندارد با بازتاب ۱۰۰ درصد و یک مرجع تیره با حداقل بازتاب استفاده می‌شود.

در این تحقیق از لیزر الکساندرایت با طول موج ۷۵۵ نانومتر استفاده شد. پارامترهای متغیر داده شده به دستگاه توسط پزشک، مناسب با تراکم و ضخامت مو و رنگ پوست و مو متفاوت است. دانسیته انرژی و پهنهای زمانی پالس دو پارامتر مهم هستند و بنا به تشخیص پزشک انتخاب می‌شوند که از پالسی با پهنهای زمانی بلند در محدوده ۴۰-۵۰ میلی ثانیه به منظور کمترین آسیب استفاده شد (شکل ۲). از آنجاکه تکرار پذیری آزمایش در رسیدن به نتایج منطقی و معقول بسیار مهم است، با ثابت نگهداشت پروب فیبرنوری آزمایش چندین بار تکرار شد و در حین نمونه‌گیری از طیف‌های گرفته شده میانگین‌گیری به عمل آمد.

به منظور شروع مطالعه ابتدا طیف جذبی افراد اخذ شد و سپس توسط نرمافزار Origin مساحت زیر نمودار مربوط به هر کدام از حالت‌های قبل و بعداز تابش لیزر با هم مقایسه شد که به دلیل چندالیه بودن و پیچیدگی‌های ساختار درونی پوست و همچنین تأثیر رنگدانه ملانین بر میزان جذب نور در ناحیه مؤئی طیف، بررسی کامل از این طریق امکان پذیر نیست به این منظور بررسی زیرپیک‌ها شرایط ارزیابی دقیق تر

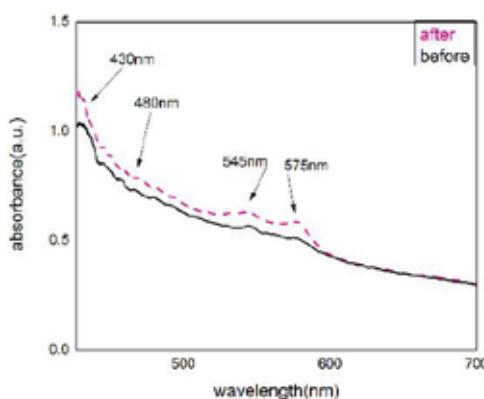
متخصص، اینمی اجرای آزمایش طیف گرفتن از منطقه مورد درمان با لیزر، برای افراد شرح داده شد و شرکت کنندگان در این تحقیق با رضایت کامل و اطلاع از نتایج و شیوه کار داوطلب شدند به این منظور پس از اطمینان از کالیبراسیون دستگاه، ۱۹ داوطلب خانم در محدوده سنی ۱۴-۴۹ سال مورد مطالعه قرار گرفت. این اندازه‌گیری از ناحیه صورت آن‌ها در شرایط آزمایشگاهی یکسان انجام شد. همچنین به منظور ارزیابی بهتر، افرادی با رنگ پوست نوع ۳ و ۴ مورد بررسی قرار گرفتند. از هر فرد ۱۸ طیف، ۹ طیف قبل از موزدایی به عنوان مرجع و ۹ طیف پس از آن گرفته شد که هر کدام از این طیف‌ها در حالت قبل و بعداز تابش لیزر، میانگین‌گیری و نتایج با هم مقایسه شدند. طیف اخذشده از همه نمونه‌ها به دلیل ساختار یکسان رنگدانه‌های پوستی، W شکل و مشابه است که تنها تفاوت آن‌ها در شدت و میزان جذب نور توسط این رنگدانه‌ها از فردی به فرد دیگر است.

به منظور مطالعه طیفی، از یک منبع نور هالوژن-تنگستن در ناحیه طول موجی ۴۰۰-۷۰۰ نانومتر استفاده شده است. نور منبع توسط فیبر نوری به سطح پوست تابیده می‌شود. بخشی از نور نفوذیافته به علت ساختار درونی پوست دچار پراکندگی و پخش می‌شود و به سمت نور فروهدی بر می‌گردد و از سطح پوست خارج می‌شود. مطابق با شکل ۱ نور بازتابی پخشی توسط یک فیبر نوری بر پایه یک پروب دوطرفه جمع‌آوری می‌شود. پروب بازتابی پخشی شامل هفت فیبرنوری است که در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. ساختار این پروب در برگردانه یک فیبر مرکزی که وظیفه جمع‌آوری نور را دارد و شش فیبر منتقل کننده نور بر سطح پوست که حول فیبر مرکزی قرار گرفته‌اند. فیبر مرکزی، نور پراکنده شده از سطح نمونه را به دستگاه طیفسنج (مدل 2000+USB؛ Ocean Optics Inc.) فرستد. اطلاعات از طریق طیفسنج به منظور بررسی کمی به کامپیوتر ارسال می‌شوند و از این طریق به صورت تابعی از طول موج قابل پردازش هستند. در تمام

شکل ۲: تصویری از صورت داوطلب قبل و بعد از تابش لیزر

شکل ۳: طیف جذب فرد ۳۵ ساله قبل و بعد از موزدایی

لیزر محاسبه شد که درصد تغییرات فشار خون برای هر فرد را نشان می‌دهد. مطابق یا جدول ۱ درصد این تغییرات گزارش می‌شود.

باتوجه به مقادیر به دست آمده در جدول بالا، میزان تغییرات جزئی و کمتر از ۱۰ درصد و در مواردی محدود، بیش از این مقدار یا صفر بوده است. بهدلیل ساختار پیچیده پوست و تأثیر رنگدانه ملانین به عنوان یک جاذب قوی در ناحیه مرئی و همچنین بررسی شکل ۳ که عدم واپس‌گردی به رنگدانه ملانین را نشان می‌دهد، ضرورت ما را برآن داشت که به منظور حذف این عوامل ناخواسته بر هر کدام از طیف‌های جذبی به دست آمده منحنی‌های زیرپیک لورنتسی مطابق رابطه ۲، منطق قله‌های جذبی رنگدانه هموگلوبین و بیلی‌روبنین رسم شود.

$$y = y_0 + \frac{2A}{\pi} \frac{w}{4(x - x_c)^2 + w^2} \quad (2)$$

که y مقدار مینیمم طیف در راستای محور عمودی، A مساحت زیر نمودار، w نسبت پهنه‌ای ماقزیم، x_c مقدار مرکز تابع لورنتسی مربوط به زیرپیک می‌باشد.

بررسی زیرپیک‌ها علاوه بر حذف پیچیدگی‌های ساختار پوست، امکان ارزیابی دقیق رنگدانه هموگلوبین و بیلی‌روبنین را که عوامل تأثیرگذار در بخش ابتدایی طیف‌های جذبی اخذشده هستند، فراهم می‌آورد. به این منظور زیرپیک‌های طیف جذبی افراد مطابق با شکل ۴ مورد بررسی قرار گرفت که نمودار سمت چپ مربوط به پوست سالم و نمودار سمت راست پس از تابش لیزر است.

باتوجه به اینکه بیشترین جذب هموگلوبین در طول موج‌های ۴۳۰، ۵۴۵ و ۵۷۵ نانومتر و بیلی‌روبنین در طول موج ۴۸۰ نانومتر اتفاق می‌افتد، ارتفاع زیرپیک‌ها بیان کننده چگونگی تغییرات غلظت این رنگدانه‌ها با حذف اثرات مؤلفه‌های دیگر در ساختار پوست است. به این منظور میزان تغییرات زیرپیک طیف جذبی افراد برای هر کدام از طول موج‌ها قبل و پس از تابش لیزر در شکل ۵ مورد ارزیابی قرار می‌گیرد که نمودار مشکی و

را برای رنگدانه هموگلوبین که مؤلفه اصلی در این تحقیق است، فراهم می‌آورد. چهار پیک که مربوط به طول موج‌های ۴۳۰، ۴۸۰، ۵۴۵ و ۵۷۵ نانومتر هموگلوبین و طول موج ۴۸۰ نانومتر بیلی‌روبنین است، ملاک بررسی زیرپیک قرار می‌دهیم. مقدار بالای ضریب همبستگی طیف تجربی و نمودار اخذشده بیان کننده دقیق بالای پردازش این بررسی است. محل زیرپیک‌ها مطابق با ناحیه پیک جذبی در نظر گرفته شده است و شدت هر میزان شدت زیرپیک‌ها به ویژه زیرپیک‌های مربوط به هموگلوبین در افراد مختلف متفاوت خواهد بود.

یافته‌ها

اصول طیفسنجی برای میزان جذب در طول موج‌های مختلف با شدت‌های متفاوت است و هرگونه تغییر در غلظت مواد منجر به تغییر در میزان جذب می‌شود. به علت ساختار ضخیم و پیچیده پوست انسان، امکان ذخیره طیف جذبی به طور مستقیم میسر نیست از این‌رو به منظور مطالعه رفتار طیفی و میزان جذب رنگدانه‌ها، طیف بازتابی پوست افراد قبل و بعداز تابش لیزر جمع‌آوری شد و با استفاده از رابطه ۱ به طیف جذبی تبدیل شد.

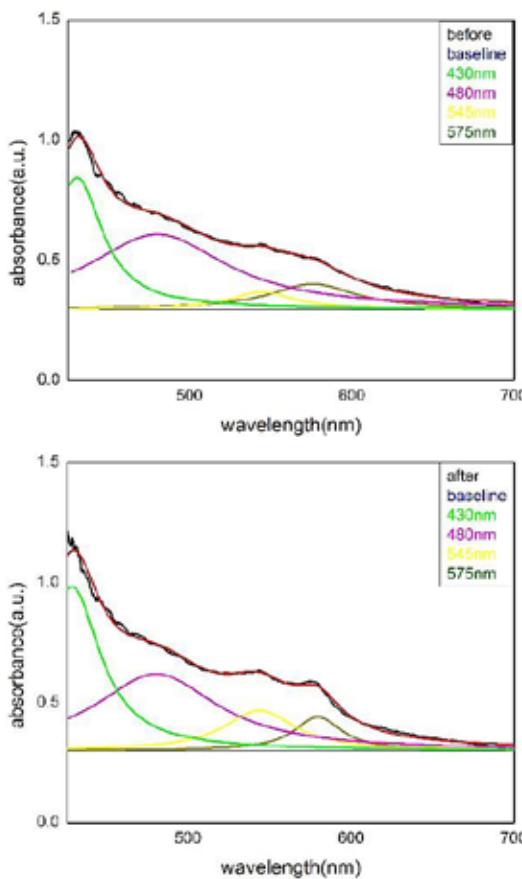
$$A(\lambda) = -\text{Log}R(\lambda) \quad (1)$$

در رابطه ۱، A میزان جذب در طول موج λ و R میزان بازتاب در آن طول موج است. از آنجاکه میزان جذب به طور غیر مستقیم و از طیف بازتابی حاصل شده است، بیان کننده جذب ظاهري است.

تابش لیزر بر پوست با افزایش گرما همراه است. عروق خونی سطحی پوست وظیفه انتقال و توزیع این حرارت و خنک‌سازی در ناحیه تحت تابش را دارند. در صورت عدم توجه پزشک به ویژگی‌های ظاهری فرد در فرآیند موزدایی، سوختگی‌های شدیدی که بلا فاصله قابل تشخیص و مشاهده نیست، ایجاد می‌شود که بررسی رفتار عروق خونی در حین و پس از موزدایی به این منظور بسیار پر اهمیت است. در ابتدا، طیف جذبی افراد قبل و بعداز تابش با هم مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت. مطابق با شکل ۳ که مربوط به بیمار شماره ۸ (h) است، دو طیف در یک نمودار به هدف بررسی واضح‌تر رسم شده است.

مطابق با شکل ۳ شدت جذب پس از موزدایی افزایش یافته است. افزایش جذب از طول موج ۴۳۰ نانومتر تا ۶۱۰ نانومتر ادامه دارد که این محدوده طیفی به صورت ویژه، در برگیرنده قله جذب رنگدانه‌های هموگلوبین و بیلی‌روبنین است. از آنجاکه رنگدانه ملانین به طور یکنواخت کل طیف مرئی را دربرمی‌گیرد، عدم تغییر در دو طیف از ناحیه ۶۱۰ نانومتر به بعد بیان کننده عدم تأثیر لیزر بر این رنگدانه است.

برای بررسی تغییرات طیف جذبی، سطح زیر نمودار قبل و پس از تابش

شکل ۴: تفکیک طیف جذبی به زیرپیک‌های مربوط به رنگدانه‌های پوست در ناحیه مرئی در دو حالت قبل و بعداز موزدایی با ضریب همبستگی ۰/۹۹

کمترین آسیب حرارتی به پوست و دقت اندازه‌گیری به این شیوه است همچنین با توجه به شکل ۵-۱ و ۵-۲ به علت روند غیرمنظم تغییرات در دو طول موج ۴۳۰ و ۴۸۰ نانومتر، بازه طول موجی متأثر از تابش و بررسی اثرات بافت، محدوده ۶۱۰ تا ۵۱۰ نانومتر است و ارزیابی تغییرات بیلی رو بین به این شیوه بی معنا است.

بحث و نتیجه‌گیری

همان‌طور که اشاره شد به منظور بررسی تأثیر انتخاب بهینه پرتوی لیزر با پنهانی زمانی بلند در به حداقل رساندن آسیب به بیمار برای رنگ پوست نوع ۳ و ۴، از ارزیابی طیفی استفاده شده است. ازانجاكه طیف بازتابی پوست انسان برای تمام نمونه‌ها دارای الگوی یکسان اما با تفاوت‌هایی در شدت جذب از فردی به فرد دیگر است، تفاوت مشاهده شده در نتایج، ناشی از جذب بیشتر رنگدانه‌های موجود پس از تابش لیزر در ناحیه مرئی طیف است. در اینجا، با به دست آوردن اطلاعات جذبی از طیف بازتابی امکان بررسی تأثیر لیزر بر رنگدانه‌های پوست میسر شد به این منظور مطابق با شکل ۳، مقایسه افزایش سطح زیر نمودار طیف جذبی قبل و بعداز تابش در بیشتر موارد

جدول ۱: میزان تغییرات سطح زیر نمودار طیف جذبی برای بررسی رفتار رنگدانه هموگلوبین قبل و بعداز لیزر موهای زائد

درصد تغییرات	قبل	بعد	
۱/۵۲	۱۶۳/۹۴	۱۶۶/۴۳	a
•	۱۲۲/۰۱	۱۲۲/۲۱	b
۶/۱	۱۴۳/۲۲	۱۵۱/۹۴	c
۴/۱۷	۱۴۸/۳۷	۱۵۴/۵۶	d
۳/۷۵	۱۵۴/۴۳	۱۶۰/۲۳	e
۷/۰۲	۱۲۷/۹۷	۱۳۶/۹۶	f
۳/۹	۱۶۸/۳۲	۱۷۴/۸۹	g
۵/۵۷	۱۳۵/۱	۱۴۲/۶۳	h
•	۱۷۲/۵۹	۱۷۲/۶۴	i
۲۲/۵۲	۱۲۴/۰۸	۱۵۲/۰۳	j
۸/۳	۱۲۱/۳۵	۱۳۱/۴۳	k
۳/۷۵	۱۸۶/۶	۱۹۳/۶۱	l
۱۱/۶۷	۱۹۲/۶۱	۲۱۵/۱	m
۱۲/۶۸	۱۴۲/۷۴	۱۶۰/۸۴	n
۲/۴۳	۱۸۱	۱۸۵/۴۱	o
۲/۰۳	۱۶۰/۴۹	۱۶۳/۷۵	p
۵/۹۹	۱۴۵/۹۱	۱۵۴/۳۶	q
۴/۲۱	۱۵۶/۵۶	۱۶۳/۱۶	r
۲۱/۰۹	۱۴۷/۱۸	۱۷۸/۲۳	s

قرمز بیان کننده رفتار زیرپیک قبل و بعداز تابش است.

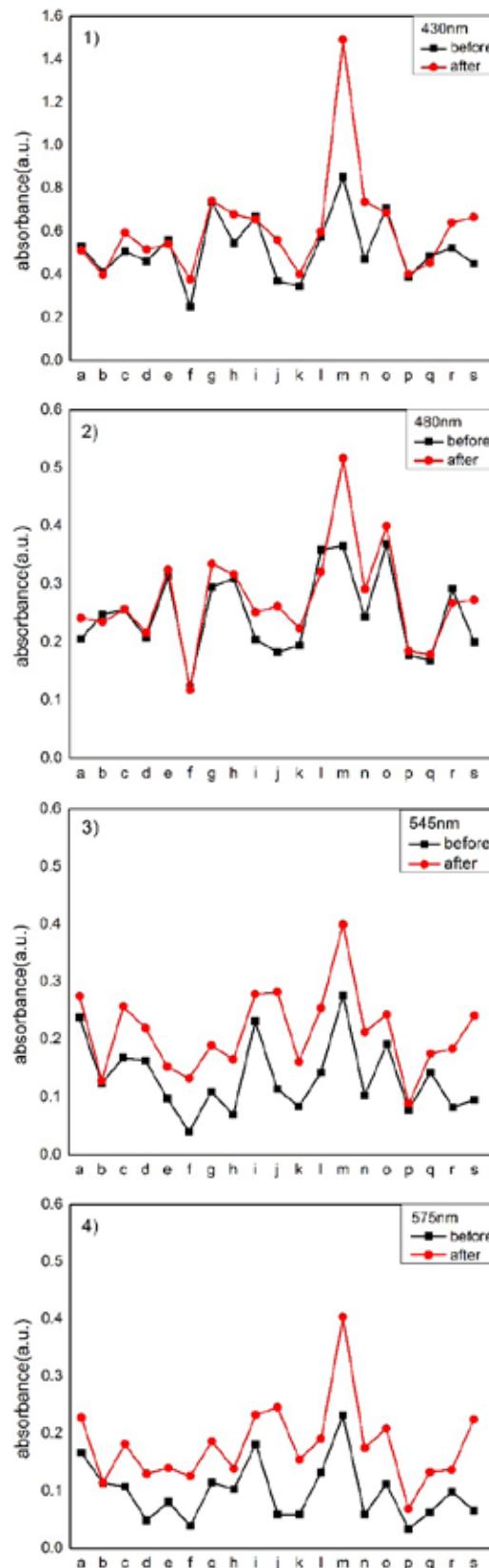
باتوجه به معطوف شدن ارزیابی به رنگدانه‌های بیلی‌رو بین و هموگلوبین، بررسی رفتار این رنگدانه‌ها در طول موج‌های جاذب نشان‌دهنده دامنه و چگونگی تغییرات این رنگدانه‌ها است. با توجه به شکل ۵ مشاهده می‌شود نتایج جدول ۱ توسط بررسی زیرپیک‌ها صفر نیست. بررسی شکل ۳ و ۴-۵ پس از تابش لیزر افزایشی جزئی در دو طول موج ۵۴۵ و ۵۷۵ نانومتر که مربوط به رنگدانه هموگلوبین است را بیان می‌کند که نشان‌دهنده

زیر ۱۰ درصد و در مواردی محدود بیش از این مقدار یا صفر بوده است. همچنین مشاهده شد که بیشترین تغییرات در ابتدای طیف، مربوط به رنگدانه هموگلوبین و بیلیروبین است که بدلیل عدم وابستگی و تغییر ملانین تحت تابش و پیچیدگی های ساختار پوست، بررسی به شیوه ای دقیق تر بسیار اهمیت دارد. به این منظور زیرپیک هایی مطابق با ناحیه قله جذبی طول موج های ۴۳۰، ۴۳۰، ۵۴۵ و ۵۷۵ نانومتر هموگلوبین و طول موج ۴۸۰ نانومتر بیلیروبین به صورت لورنتسی در نظر گرفته شد.

با مطالعه زیرپیک هایی هموگلوبین و بیلیروبین در شکل ۵ در طول موج های ۴۳۰ و ۴۸۰ نانومتر، روند تغییرات نامنظم است، گاهی افزایش و گاهی کاهش مشاهده می شود. این روند نشان دهنده عدم تغییر معنادار رنگدانه بیلیروبین ناشی از تابش لیزر است و برای بررسی رنگدانه هموگلوبین و تأثیر تابش لیزر همچنین بهینه بودن پارامترهای داده شده به آن، ناحیه طیفی ۴۳۰ تا ۶۱۰ نانومتر بسیار مفید و مؤثر است. به این منظور توسط تکنیک طیف سنجی اندازه گیری این مقادیر که نشان دهنده افزایشی در جریان شارش خون در این محدوده طیفی است، حتی برای مقادیر جزئی امکان پذیر است و مقدار بالای ۹۹٪ ضریب همبستگی طیف تجربی و نمودار اخذ شده بیان کننده دقت بالای پردازش در این بررسی است. دقت دستگاه لیزر در حین موزدایی است هرچند که در مواردی افزایش بیشتر مقادیر اریتم ایجاد شده نسبت به سایر موارد مشاهده شد و می تواند مربوط به تفاوت در نوع پوست فرد باشد که عمدتاً در یک گروه مشاهده تفاوت هایی امکان پذیر است.

از آنچه ارزیابی کیفی بیماران بلا فاصله بعداز لیزر انجام نمی شود و همه توسط یک پروتکل اجرایی هماهنگ پمادهای ضد اریتم و خنک کننده دریافت می کنند، استفاده از تکنیک طیف سنجی امکان ارزیابی کیفی را تا جلسه بعد درمان حذف می کند. همچنین این تکنیک به علت دقت، سرعت بالا و غیر تهاجمی بودن امکان کاربردهای پزشکی و کلینیکی را فراهم می آورد و از این تکنیک می توان در بررسی آسیب های ناشی از تابش غیر اصولی لیزر و همچنین بیان یک استاندارد در تعیین رنگ پوست به عنوان جایگزینی برای تشخیص بصری پزشک استفاده کرد.

اگرچه این مطالعه مقدماتی دارای محدودیت هایی از جمله حجم کم نمونه بهدلیل عدم رضایت برخی از بیماران کاندید لیزر موهای زائد جهت نمونه گیری طیفی بود، اما نتایج آن نشان داد که سیستم طیف سنج قابلیت استفاده در ارزیابی های اثرهای جانبی بروز کرده به دنبال تابش لیزر را دارد. براین اساس مطالعه با حجم نمونه بیشتر جهت بررسی اریتمای فوری و تأخیری ناشی از تابش لیزر پیشنهاد می شود. همچنین در این گروه مطالعاتی به منظور ارزیابی بهینه سازی پارامترهای درمانی لیزر مورد استفاده در درمان، پیش بینی جلسات مورد نیاز درمان با استفاده از لیزر و ... در حال اجرا می باشد.

شکل ۵: مقایسه و بررسی میزان جذب و اختلاف زیرپیک های (۱) ۴۳۰ نانومتر، (۲) ۴۸۰ نانومتر، (۳) ۵۴۵ نانومتر و (۴) ۵۷۵ نانومتر برای ۱۹ داوطلب زن قبل و بعد از تابش لیزر

References:

- Abel SN. A Physical Model of Human Skin and Its Application for Search and Rescue, 2007, Department of the air force, Air University.
- Karakas BR, Sircan-Kucuksayan A, Elpek OG, Canpolat M. Investigating viability of intestine using spectroscopy: a pilot study, *J. Surg. Res* 2014; 191: 91–8.
- Dierickx C. Laser assisted hair removal: state of art, *Dermatology therapy* 2000; 13: 80-9.
- Shenenberg DW, Utecht LM. Removal of unwanted facial hair, *American family physician* 2002; 66: 1907-12.
- Ataie-Fashtami L, Shirkavand A, Sarkar S, Alinaghizadeh M, Hejazi M. Simulation of Heat Distribution and Thermal Damage Patterns of Diode Hair Removal Lasers: An Applicable Method for Optimizing Treatment Parameters, *Photomedicine and Laser Surgery* 2011; 29(7): 509-15.
- Wanner M. Laser hair removal. *Dermatologic Therapy*, 2005; 18: 209–16.
- Hammes S, Karsai S, Metelmann HR, Pohl L, Kaiser K, Park BH. Treatment errors resulting from use of lasers and IPL by medical laypersons: results of a nationwide survey, *J Dtsch Dermatol Ges* 2013; 11: 149-56.
- Zonios GI. Diffuse Reflectance Spectroscopy of Human Colon Tissue, 1990, Massachusetts Institute of Technology, University of Ioannia.
- Tuchin VV. Selected Papers on Tissue Optics: Applications in Medical Diagnostics and Therapy, Light scattering study of tissues, 1997, SPIE Press, 495-515.
- Kusse SB. Spectral imaging and analysis of human skin, 2010, CIMET, University of Eastern Finland.
- Jaya Chandra Lekha TR, Saravana KC. NIR Spectroscopic Algorithm Development for Glucose Detection, *ICIIECS'15*, 2015.
- Kollias N. The spectroscopy of human melanin pigmentation, In: Melanin: Its Role in Human Photoprotection. Valdenmar Publishing Co, 1995: 31-8.
- Sujatha N, Suresh Anand BS, Bala Nivetha K, Narayananurthy VB, Seshadri V, Poddarb R. Assessment of Microcirculatory Hemoglobin Levels in Normal and Diabetic Subjects using Diffuse Reflectance Spectroscopy in the Visible Region— A Pilot Study, *Journal of Applied Spectroscopy* 2015; 82(3):423–8.
- Suresh Anand BS, Sujatha N. Quantification of tissue oxygenation levels using diffuse reflectance spectroscopy, *Tenth International Conference on Fiber Optics and Photonics* 2011; 8173: 817308-1.